

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת צעירי חב"ד
כל העם לכל אחד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

שיעורים בתורת המקדש

צעירי חב"ד יזמו מערך שיעורים והרצאות בכל רחבי הארץ בענייני המקדש. השיעורים נערכים בימי בין המצרים במאות בתי כנסת, בתיאום עם הגבאים. בתי כנסת המעוניינים להצטרף ליוזמה אנא ייצרו קשר עם בית חב"ד המקומי.

ועידת המחנכים הל"ו

בימים י"ב-י"ג במנחם-אב תתקיים הוועידה השנתית השלושים ושש של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי חסידי שעליד צעירי אגודת חב"ד. הרב נפתלי רוט, יו"ר הוועידה, אומר שהשנה תעמוד הוועידה בנושא: 'לחנך ולהצליח: איך להפוך את ההצלחה לכלי עבודה ולא רק ליעד'. פרטים והרשמה בטל' 02-5000770 ובאתר chabad4u.org.

ימי עיון לנשים

אור חיה, המרכז לאישה היהודייה, מארגן שלושה ימי עיון באולמי גוטניק, רח' בית הדפוס 11 ירושלים, בימים שני-רביעי, א'-ג' במנחם-אב (5-7.7), בנושא 'עֲשֵׂה שְׁלוֹם – לרחוק ולקרוב'. אפשרות לפנסיון מלא. מוכר כגמול השתלמות אופק חדש, עוז לתמורה. פרטים והרשמה בטל' 054-8894700. הרשמה למורות: 058-7704085 (יהודית).

האבל על המצב המשובש

כשאנחנו מבקשים שהקב"ה יישבור את עול הגויים מעל צווארנו, ה'עול' הזה יכול להכביד עלינו גם בהיותנו יושבים בירושלים

הציפייה היא לשובה של השכינה לשכון בציון (צילום: ישראל ברדוגו)

אחרי קום המדינה הועלתה לא אחת שאלה אם עדיין ראוי לציין את ימי האבל על החורבן והגלות. היו שסברו כי הגלות כבר מאחורינו. הנה, חזרנו לארצנו, וזו נבנית ופורחת. ילדים משחקים ברחובות ירושלים, זקנים וזקנות יושבים בחוצותיה. אם כן, על מה הצום והאבל של שבעה-עשר בתמוז ותשעה באב?

הוא הסיבה שחיי התורה והמצוות עלולים להיתפס כעול, במקום שיהיו הדבר הטבעי והנעים ביותר. כל אלה הם ביטויים של אותה גלות.

מקור כל צרותינו היא הגלות שהחלה לפני כאלפיים שנה ושעדיין לא בא קיצה. לכן אנו חורטים את תודעת הגלות עמוק כל-כך בנפשנו. שכן רק כשאנו זוכרים וחווים היטב את עומקה של הגלות, יודעים אנו מהי מהותו האמיתית של העם היהודי ומה הייעוד הגדול הממתין לו.

האבל בונה את התקווה

ימי בין המצרים משמשים תמרור זוהר לכל השנה כולה. שלושת השבועות הללו הם תזכורת שאותה עלינו לשנן בכל יום ובכל שעה. יהודי צריך להחדיר בנפשו את ההכרה שהמצב הקיים הוא גלות, מצב שאינו טבעי ואינו נורמלי. יהודי צריך להשתוקק שהקב"ה יתגלה בעולם ושכבר תבוא הגאולה.

הדגש בתפילותינו איננו על שיבת העם לציון בלבד, אלא על שובו של הקב"ה לשכון בתוכנו. 'ולירושלים עירך ברחמים תשוב' – אנו מבקשים את שובו של הבורא לירושלים. בכל תפילה אנו מתחננים: 'ותחזינה עינינו בשופך לציון ברחמים' – הציפייה היא לשובה של השכינה לשכון בציון. זו הגאולה שאנו מייחלים לה, ולכן אנו מתאבלים ומצטערים כל עוד לא זכינו לה, והאבל והצער בונים את התקווה לגאולה הקרובה במהרה בימינו.

חלפו השנים ואט-אט חלחלה ההכרה כי המושג גלות אינו מצטמצם לשאלה אם העם היהודי מתגורר באירופה, במרוקו, בתימן, באמריקה או בארץ ישראל. כשאנחנו מבקשים שהקב"ה יישבור את עול הגויים מעל צווארנו, ה'עול' הזה יכול להכביד עלינו גם בהיותנו יושבים בירושלים. לדאבון הלב, כולנו רואים עד כמה הגלות והחשש מפני 'מה יאמרו הגויים' עדיין תקועים עמוק בלב מקבלי ההחלטות. אצלנו.

הגלות היא הסיבה

הגלות, במהותה הפנימית, היא מצב רוחני כללי שאינו תקין. מאז החורבן שרויים העם היהודי בפרט והעולם בכלל במצב משובש, לא נכון, לא נורמלי. העובדה שלפעמים נדמה לנו שהכול שפיר – היא עצמה חלק משיבושי הגלות, שהחושך נדמה לאור והמר למתוק.

ההגליה הפיזית של עם ישראל מארץ ישראל היא רק אחד מביטוייה של הגלות הכוללת. עיקרה של הגלות הוא הסתר האמת ושיבושם של הדברים. מכיוון שיש גלות, גלה עם ישראל מארצו; חרב בית המקדש; יש אנטישמיות; הרע גובר והטוב מתמעט. הגלות הרוחנית היא הסיבה, וכל הביטויים הפיזיים הם התוצאה.

הגלות הרוחנית והסתרת האמת מביאות לידי כך שרוב הפוטנציאל האנושי מופנה לאפיקים שליליים ולא חיוביים. בגלל הגלות יש כל-כך הרבה פירוד לבבות ושנאת חנם. חורבן הבית

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
19:00	19:22	19:13	19:20	19:16	19:59
20:20	20:22	20:23	20:20	20:14	21:02

פרקי אבות: פרק א

שבת ישראל
קדם והזמנים

לדרישת טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

הסוד של בנות צלפחד

בנות צלפחד טענו לפני משה רבנו: "לָמָּה יִגְרַע שֵׁם אֲבִינוּ מִתּוֹךְ מִשְׁפַּחְתּוֹ כִּי אֵין לוֹ בֵּן? תִּנֶּה לָנוּ אַחְזָה בְּתוֹךְ אַחֵי אֲבִינוּ". הנחלות בארץ חולקו לאבות המשפחה, ובהעדר בנים לצלפחד, שמת במדבר, לא תהיה נחלה שתישא את שמו. בעקבות בקשתו, "וַיִּקְרַב מֹשֶׁה אֶת מִשְׁפָּטָן לִפְנֵי ה'", והקב"ה ציווה להעביר את זכות הנחלה של צלפחד לבנותיו.

הבעש"ט לימדנו שיהודי נדרש ללמוד מכל דבר בעולם הוראה בעבודת ה'. עלינו ללמוד הוראה גם מהטענה "אין לו בן". המשמעות הרוחנית של 'בן' מוסברת על-פי הגמרא (יבמות סה,ב), המבארת את ההבדל שבין איש לאישה: "האיש – דרכו לכבוש, והאישה – אין דרכה לכבוש".

'לכבוש' את העולם

בספרי מוסר מוסבר ש'כבוש' עניינו שהאדם כובש את חלקו בעולם ופועל בו על-פי רצון ה'.

שנחזה לחילול שבת בעצמו (אף שייתכן שבאמת זה לא היה חילול שבת, מכיוון שלא נזקק לעצים, כפי שה'אחרונים' דנים בעניין)? אלא שזו מהותה של מסירת נפש, שהיא למעלה מכל שיקול וחשבון. ולכן יהודי זה, שלא זכה ל'בנים' ש'דרכם לכבוש', לא הפסיד את חלקו בארץ, וזכה שהבנות שגידל וחינך גרמו לגילוי של דיני ירושת הארץ בתורה.

דוגמה לנשות ישראל

בסיפורן של בנות צלפחד טמון מסר לנשות ישראל בכל דור ודור, שעליהן לדעת כי כאשר הן פונות אל נשיא הדור ומבקשות הוראה ממנו, בכוחן לחדש עניינים שאיש מלבדן לא יכול היה לעשות זאת.

הנשים צריכות להכיר את יכולת ההשפעה הגדולה שלהן בחיזוק היהדות ובהפצתה, הן בביתן הן בסביבתן, ואפילו במקומות רחוקים. ומכיוון שיש להן היכולת – מוטלת עליהן גם אחריות וזכות למלא את רצון הקב"ה, ולהנחיל זאת הלאה, בהקמת משפחות בישראל שיהיו למופת ולתפארת.

(תורת מנחם, כרך יד, עמ' 208)

לצורך זה נדרשות תכונות של נחישות ועוז רוח, לדחות את הפחדים והחששות, ולפעול בגבורה כנגד הניסיונות והפיתויים.

אך מה עושים כאשר "בן אין לו"? התורה קובעת שאיש אינו רשאי להשתמט מכיבוש הארץ, ולכן "וְהַעֲבַרְתֶּם אֶת נַחֲלָתוֹ לְבָתוֹ". כלומר, עבודה זו מוטלת לא רק על הבנים אלא גם על הבנות, ולהן מובטחת הצלחה גדולה, כמו בנות צלפחד, שהביעו חיבה לארץ ישראל, והן משמשות מופת לכל נשות ישראל, שעליהן לפעול ו'לכבוש' את העולם.

חינוך למסירת נפש

מקור כוחן של בנות צלפחד בא מהחינוך שקיבלו, שהעמיד אותן במעמד רוחני נעלה. אביהן, צלפחד, נהרג לאחר שקושש עצים ביום השבת. רש"י מביא את דברי חז"ל "צלפחד לשם שמיים נתכוון". הוא מסר את נפשו "כדי שיהרג ויראו אחרים" (פירוש התוספות בבבא בתרא קט,ב), שעליהם יתגלה דין בתורה והכול יידעו מה עונשו של מחלל שבת ויירתעו מלחטוא.

לכאורה, האומנם יהודי צריך לדאוג למחללי שבת עד כדי מסירת נפש, ובפרט על-ידי מעשה

אמרת השבוע

מנין הכבשים האלה?

רבי משה'לייב מסאסוב ערך מסעות להונגריה. פעם אחת, בהיותו שם, ראה אותו רבי יצחק'אייזיק מקאליב, בתפילת מנחה, כשהוא הולך הלך וחזור ואומר בהטעמה ובמתיקות את פסוקי קרבן התמיד: "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים".

רבי יצחק'אייזיק עדיין היה נער, אבל המתיקות הזאת שבתה את ליבו. אחרי התפילה פנה אל רבי משה'לייב ושאל: "היכן משיגים את הכבשים האלה?".

השיב לו רבי משה'לייב: "אצל רבי שמלקה מניקלשבורג". אמר לו הנער: "הבה נלך אליו מיד". השיב לו רבי משה'לייב: "נחכה עד אור הבוקר ונצא".

רבי משה'לייב הביא את הנער אל רבו, ורבי יצחק'אייזיק נשאר בניקלשבורג שלוש שנים, ונעשה אחד מגדולי החסידות.

קנאות ושכרה

מן המעיין

הכתוב ייחוסו

"פינחס בן-אלעזר בן-אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל" (במדבר כה,יא). לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן-פוטו זה, שפיטם אבי אימו עגלים לעבודה זרה, והרג נשיא שבט מישראל! לפיכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרון.

(רש"י)

איש שלום

השבטים חשדו בפינחס שהרג את זמרי מפני שדם של רוצחים נוזל בעורקיו, מורשת אבותיו, אשר לא מזרע היהודים הם. לפיכך ייחסו הכתוב אחר אהרון, לומר שפינחס היה איש טוב ומיטיב, רודף שלום ומלא רחמים כאהרון סבו, והריגת זמרי הייתה למען קנא קנאת ה'.

(מעדני מלך)

צדיק בן צדיק

"אמר הקב"ה, בדין הוא שייטול שכרו" (מדרש רבה). הסבר דברי המדרש הוא לפי דברי חז"ל: צדיק וטוב לו – צדיק בן צדיק (ברכות ז). לכן כאשר צדקת פינחס אינה מצד עצמו בלבד, אלא אף מצד אבותיו – צדיק בן צדיק – בדין הוא שייטול שכרו.

(עיסורי תורה)

שכר מהקב"ה

על-פי רוב, מי שעושה דבר טוב מקבל את שכרו בעולם הזה, כי מהללים ומשבחים אותו על מעשיו הטובים, ומרימים על נס את פעולותיו.

לא כן פינחס, השבטים ביזו אותו ואמרו: "ראיתם בן-פוטו זה". אם כן, בדין הוא שייטול שכרו מהשם יתברך.

(וידבר משה)

בתוך כלל ישראל

"בקנאו את קנאתי בתוכם" (במדבר כה,יא). התורה מספרת בשבחיו של פינחס, שקנאתו הייתה 'בתוכם', בתוך כלל ישראל. הוא לא פרש מן הציבור כדי לבנות במה לעצמו, אלא עבודתו הייתה בתוך כלל ישראל.

(רבי פינחס מקוריץ)

מאויבי תחכומי

פינחס ראה את הקנאות הגדולה ואת מסירת הנפש של עובדי העבירה, וזה הביאו לקנא את קנאת ה'. וזה הפירוש: "בקנאו את קנאתי", פינחס קינא קנאת ה' באותן מסירות והתלהבות שראה "בתוכם" – אצל עובדי העבירה.

(חתם סופר)

אליהו כמלאך

"פינחס הוא אליהו" (ילקוט שמעוני). לכאורה היה לו לומר "אליהו הוא פינחס", שהרי פינחס קדם לאליהו. אלא על הפסוק "ועוף יעופף על הארץ" נאמר בזוהר (ח"א מו) שהכוונה לאליהו, שכבר היה אז על הארץ, אך לא "מסטר דאבא ואמא", כילוד אישה, אלא כמלאך. לכן "פינחס הוא אליהו", כי אליהו כבר קדם, בתחילת הבריאה.

(הרבי מליובאוויטש)

יום בשבוע	ש"ק כ"א תמוז	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פרקים ליום	הל' תמוז ע"פ פרק ב"ד	פרק ה"ז	פרק ח"י	הל' תרומות פרק א"ג	פרק ד"ו	פרק ט"ז	פרק י"ב
פרק א' ליום	הל' ביאת המקדש פרק ד	פרק ה	פרק ו	פרק ז	פרק ח	פרק ט	הל' איטורי מזבח פרק א

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

ציפייה לבית המקדש

השתוקקות למקדש. בימי בין המצרים מרבית בחצרות חסידים לעסוק בעניין הגאולה האמיתית והשלמה ובציפייה לבניין בית המקדש השלישי. בשנת תנש"א סימן הרבי מליובאוויטש כיוון חדש, ואמר שהעיסוק בתורת המקדש צריך להיות מתוך תחושה שזו הלכה למעשה בעוד רגע ממש:

"כיוון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש, מובן, שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות באופן אחר לגמרי: לכל לראש – שהלימוד הוא לא מצד התגברות רגש האבלות וההשתדלות לתקן החיסרון דחורבן בית המקדש, אלא (גם לולי החורבן) מצד הכוסף

וההשתוקקות להמעלה והשלמות דבית המקדש השלישי, עליו נאמר 'גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון', גדלות שלא הייתה מעולם (לא בבית שני, ולא בבית ראשון, ולא במשכן שעשה משה)...

"ועוד ועיקר – שהלימוד הוא מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה 'הלכתא למשיחא' כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאחרי זה, כיוון ש'מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) ייגלה ויבוא משמיים' ברגע כמימרא! "ועל דרך המדובר בתקופה האחרונה בנוגע להוספה המיוחדת בלימוד התורה בענייני גאולה ומשיח – לא (רק) בתור 'סגולה' למהר ולקרב ביאת המשיח והגאולה, אלא (גם ו) בעיקר כדי להתחיל 'לחיות' בענייני משיח וגאולה, 'לחיות' עם הזמן 'דימות המשיח... ועד להנהגה בפועל במחשבה דיבור ומעשה באופן המתאים לזמן מיוחד זה, שעומדים על סף הגאולה, ומראים באצבע ש'הנה זה (המלך המשיח) בא'" (ספר השיחות תנש"א, כרך ב, עמ' 691).

טעימה מהרמב"ם

לרגל ארבעים שנה לייסוד תקנת לימוד הרמב"ם היומי

הרב חיים הכר

איך ברכה מתירה את המאכל?

"תְּרוּמָה וְתִרְוַמַת מַעֲשֵׂר נֶאֱכָלֶת לְכֹהֲנִים... הֵם וְעַבְדֵיהֶם" (הלכות תרומות ו,א)

רמז לפדיון או חילול.

הפתרון מצוי בהלכות תרומות. ככלל, תרומה הניתנת לכוהן אסורה באכילה לזר, אך עבדיו של הכוהן מותרים באכילת תרומה, כפי שאומרים בהקדמת תפילת שחרית: "המורם נאכל לכוהנים, לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם". כי מכיוון שזה עבד של כוהן, הוא משתייך לכוהן ויש לו זכות לאכול ממאכליו.

זו המשמעות הפנימית של ברכות הנהנין. בעת הברכה אנו מקבלים עלינו את מלכותו של ה' אלוהינו מלך העולם, ובכך נעשים עבדיו, המותרים לאכול מקודשיו. העולם מוסיף להיות 'קודש' שמייש, אלא שאנחנו עוברים שינוי על-ידי הברכה, ונהפכים לאנשים המותרים באכילת קדשי שמייש (תורת מנחם, הדרנים על הרמב"ם, עמ' שלד).

קודם אכילת דבר מה מברכים את הברכה המתאימה, וזאת על-פי דברי חז"ל: "כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה – כאילו מעל בקודשי שמייש, שנאמר 'לה' הארץ ומלוואה'" (ברכות לה,א). אך אם העולם קדוש ואסור בהנאה, כיצד הברכה מתירה זאת?

הפירוש הרווח הוא (קיצור שולחן ערוך נ), שברכה היא מעין פדיון המאכל מקודש לחול, ובכך היא הופכת את 'קודשי השמיים' לדברי חול, הניתנים לרשות האדם; בדומה ל'פדיון מעשר שני' ו'פדיון הבן', שתכליתם לפדות מקודש לחול.

אלא שכאשר פודים דבר מקודש לחול יש לזה נוסח מקובל. בפדיון מעשר שני אומרים 'והרי הוא מחולל' או 'פדוי' וכדומה. ואולם בברכות הנהנין אין שום

ביה

קונה ספרי תורה פסולים

(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה) **054-3175116**

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

תשלום הוגן

kdushathaot@gmail.com

איחוד הלוואות החזר עם החזר

עם 1 קטן יותר

יוסף מנחם
עם 41 שנות ניסיון בבנק דיסקונט

074.780.2850

סדנת לחם הפנים

רוצים לחוות את עבודת בית המקדש כמו ידכם?

מוזמנים אלינו לשעתיים של התרגשות באפיית לחם הפנים ויתר לחמי הקודש היישר מהמאפייה של בית המקדש. חוויה ערכית ורב חושית של טעמים, מראות וניחוחות... כשר למהדרין

לפרטים והזמנות: 050-7202521
machonlechemhapanim.org

ותיעצר המגיפה

הוראת אביו בחלום. הוא ביקש מכל בני הקהילה לבוא ולהתאסף בבית הכנסת. כאשר המקום היה מלא עלה רבי יהודה על הבימה והחל לשאת דברים מרגשים בשבח הנפטר. דבריו שיצאו מן הלב נכנסו לליבות השומעים והללו געו בבכי נרגש.

בערב פנה רבי יהודה אל ראש החברה קדישא ובירר אם מת באותו היום אדם נוסף במגיפה. "ברוך השם, לא מת היום שום אדם", נענה. רבי יהודה בן־עטר הבין שהמגיפה נעצרה.

בימים הבאים ביקש רבי יהודה לברר מיהו אותו אדם שאביו ציווה להספידו, וכיצד דווקא בכך נעצרה המגיפה. הוא פנה אל בני משפחתו של הנפטר, הקרובים והרחוקים, וניסה לחקור ולהבין מהם מה היה סודו של הנפטר.

מכולם שמע רבי יהודה כי האיש לא נהג ללכת לבית הכנסת ולא קיים מצוות. תימהונו של הרב גבר והלך. מדוע דווקא הספד ליהודי שלא קיים את התורה ומצוותיה הוא שעצר את המגיפה, תהה.

את פתרון החידה מצא הרב אצל אחד מידידי הנפטר. הלה גילה לרב כי אמנם הנפטר היה רחוק מקיום המצוות, אך היה קנאי גדול לשלום אחיו היהודים. הנפטר, סיפר, היה שומר בקביעות על שיירות נוסעים שעברו מהעיר פאס לטנג'יר וסבלו מאימת שודדי דרכים, שהיו מתנפלים על האנשים, הורגים אותם ושודדים את רכושם.

פעם אחת נסעה שיירה מטנג'יר לפאס ובדרך ארבו לה שודדים. הנפטר, שהשגיח בסתר על השיירה, ראה את אחד השודדים מתקדם לעבר השיירה כדי להרוג את הנוסעים. האיש רץ לעבר השודד וחיסל אותו. כך הציל את חיי כל בני השיירה.

"כעת אני מבין את מצוותו של אבי אליי בחלום", אמר רבי יהודה. "נאמר 'כל המציל נפש מישואל כאילו הציל עולם מלא'. יהודי זה הציל קבוצת יהודים שלמה, ואכן ראוי שיוספד כהלכה. בזכותו נעצרה המגיפה".

(על־פי 'אבותינו סיפור')

"הציבו את מיטתו של הנפטר ברחובה של עיר והמתינו עד שאבוא בעצמי ואספיד אותו", ציווה רבי יהודה.

השמועה על כוונתו של רבי יהודה להספיד את הנפטר נפוצה בקרב היהודים, וקהל רב התייצב בשעה היעודה סביב מיטת הנפטר, שהועמדה במרכז ה'מלאח', הרובע היהודי בפאס.

הכול התפלאו על בואו של רבי יהודה ועל

אירועי פטירה בלתי־מוסברים ותופעות לוואי מוזרות אחרות הגבירו בלב התושבים את החשש שמגיפה פרצה בעיר. עברו כמה ימים וההשערה נעשתה ודאית: המגיפה גבתה קרבנות יקרים מדי יום ביומו.

זה קרה בעיר פאס במרוקו, בימי כהונתו של רבי יהודה בן־עטר. הוא נולד במרוקו בשנת התט"ו והיה אב בית דין ודיין בערים פאס ומקנס, ומרבניה הגדולים והידועים. גם כשכיהן ברבנות התפרנס מיגיע כפיו ולא רצה לקבל שכר מקופת הציבור. היה רגיש לסבלו של הזולת ופעל תמיד לרווחת אחיו היהודים. ביתו היה פתוח לפני כל אדם, ויהודי מרוקו רחשו כלפיו הערצה רבה, והוא כונה 'אבי אל־כביר' – 'מורנו הגדול'.

גם תושביה היהודים של פאס סבלו מהמגיפה הקשה. כיהודים מאמינים פתחו בעריכת תעניות ותפילות מיוחדות לעצירת המגיפה, ואולם זו הוסיפה להפיל חללים רבים. בראש המאמצים הרוחניים עמד רבי יהודה בן־עטר, שגזר עליו תעניות וסיגופים, והוסיף להתפלל בכוונה עצומה להעברת רוע הגזירה.

לילה אחד הופיע אביו בחלומו. "שמע, בני היקר", אמר לו האב. "אני מבקש ממך להספיד כראוי את היהודי הראשון שימות בעירכם מחר בבוקר". רבי יהודה התעורר משנתו והרהר בחלום המוזר. עם אור ראשון שם פעמיו לעבר ביתו של ראש החברה קדישא בעיר, וביקשו להודיע לו בהקדם אם ימות מי מבני הקהילה היהודית באותו יום.

מביתו של ראש החברה קדישא פנה רבי יהודה לבית הכנסת, והתפלל את תפילת שחרית בכוונה עצומה. בטרם סיים את תפילתו הופיע ראש החברה קדישא בעצמו בבית הכנסת, ניגש אל הרב ובשר לו על פטירתו המצערת של אחד מיהודי העיר.

מיטת הנפטר הועמדה במרכז ה'מלאח', הרובע היהודי בפאס. משמאל: ציון רבי יהודה

איש לא העז לשאול את הרב לפרש הסיבה שבגינה טרח לבוא להלוויה ולהספיד את הנפטר הזה דווקא

ההספד המיוחד שנשא. הנפטר היה יהודי פשוט, שהיה ידוע כמי שלא הלך בדרך הישר ולא שמר תורה ומצוות. ואולם איש לא העז לשאול את הרב לפרש הסיבה שבגינה טרח לבוא להלוויה ולהספיד את הנפטר הזה דווקא.

רבי יהודה היה מרוצה מהעובדה שעלה בידו לקיים את בקשת אביו ולהספיד כראוי את המת הראשון באותו היום. מה רבה הייתה ההפתעה כאשר בלילה השני הופיע אביו שנית בחלומו. "מדוע לא הספדת את המת כראוי?", נוף בו האב. "מצווה אני עליך לאסוף את הקהל שנית ולהספיד את המת בפעם השנייה כפי הראוי".

למחרת בבוקר מיהר רבי יהודה למלא את

גלו עוד
על הערכה
המושלמת

המקדש
דגם בית המקדש לבניה

להזמנות: 0532405276

SUMMER VIBES

הקיץ הזה מתקדמים לנעם 2
ונהנים משפע מים חמים וקרים
בלחיצת כפתור
עם טכנולוגיית שבת למהדרין.

מוקד הזמנות:
077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב דני כהן
מנהל בית חב"ד בחברון

האומנם צריך לקרב ולאהוב כל יהודי או שיש מי שצריך לנהוג בהם במידת הקנאות ולסלקם מקרבנו?

מתעורר ספק אם לנקוט גישה של קירוב או של ריחוק, יש להכריע לצד הקירוב. כי אם אכן התברר שטעית, הרי כשקירבת יהודי, ה'חטא' שלך הוא שהגזמת באהבת ישראל; ואולם אם טעית בכיוון השני, הרי נכשלת בשנאת ישראל!

גם עכשיו, כשהארץ סוערת והרוחות לוחטות, צריך ללמד זכות אפילו על מי שפועלים וחושבים הפוך מאיתנו, ולהפנים שכוונתם לטובה, גם אם הם טועים.

גישה זו נכונה גם מבחינה מעשית – שום פעיל קיצוני לא השתכנע לשנות את דעתו בעקבות צעקות והרחקה, אך רבים שינו או מיתנו את דעתם בעקבות גילויי אהבה.

הרבי אומר שהעיר חברון נושאת את נקודת האחדות הבסיסית לכל יהודי, שהרי האבות והאימהות הטמונים בה הם ההורים של כולנו. שנזכה להרבות אהבה וחיבור.

בדורנו השאלה הזאת כמעט רטורית, ובוודאי כשהיא מופנית אל שליח חב"ד. חדי'משמעת צריך לקרב ולאהוב.

בפרק לב בספר התניא (ה'לב של התניא) מסביר אדמו"ר הזקן באילו תנאים מותר לרחק יהודי, תנאים שכמעט אינם קיימים בימינו. רק יהודי בעל מודעות יהודית עמוקה, שחוטא במזיד ולהכעיס, יכול להיכלל בהגדרה כזאת, וגם אז בעל התניא מפריד בין שנאת המעשים הרעים לבין שנאה ליהודי עצמו חלילה.

הרבי מליובאוויטש לא חסך מילות ביקורת קשות במרוצת השנים כלפי מהלכים המנוגדים לתורה, במיוחד בענייני שלמות הארץ ו'מיהו יהודי', אך מעולם לא תקף או ריחק יהודים באופן אישי, והפריד לגמרי בין הדעות והמעשים לבין היהודי עצמו, שאותו קירב בחבלי עבותות אהבה.

פעמים רבות אמר הרבי שכאשר

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

נופש בימי בין המצרים

מראש חודש (אב). ויש שכתבו להימנע אז ממסעות, אלא אם כן יש בהם צורך גדול.

לכן כדאי ונכון שההכנות המשמעותיות לנסיעה (כגון אריזת המזוודה) יתחילו קודם לכן, כדי שיודגש שהתחלת הנסיעה כבר הייתה אז. ויש שנמנעים מכל נסיעה שיש בה חשש לסכנה כלשהי.

יש שהזהירו את היוצאים לרחוץ בים, בנהר או בבריכה, להימנע שם מכל שחוק וקלות ראש. ויש שנמנעו מרחצה זו לגמרי בתקופה זו, מחשש שיש בה סכנה.

אין סיבה או מנהג להימנע מלנופש בשבת או ביום חול במלון, נופש שאין בו אלא מנוחה.

האם מותר לצאת לנופש במלון או בצימר בימי בין המצרים?

תשובה: בדברים שנוהרים מהם בימי בין המצרים יש הנזכרים במשנה, כגון נישואין ותספורת, וכמו-כן כיבוס בגדים בשבוע שחל בו תשעה באב. זהירות אחרות, כגון הימנעות מאכילת בשר ומשתיית יין בשבוע זה, הימנעות מברכת 'שהחיינו' על בגד או פרי חדש בימי בין המצרים, ורחיצת הגוף מראש חודש מנחם-אב – הן מנהג בלבד.

יש מנהגים בלתי-מוגדרים דיים, שהגדרתם נעשית בכל קהילה הנוהגת בהם לפי המצב ולפי הוראות רבותיה. ומהם: יש שנהגו בכמה וכמה קהילות להימנע מטיוילים בתקופה זו (ובמיוחד

מקורות: שו"ע או"ח סי' תקנא ס"ז. נטעי גבריאלי, הל' בין המצרים פכ"ג ס"ב. פסקי תשובות סימן תקנא ס"ק א. שלחן מנחם או"ח ח"ג עמ' מט. וראה לקוטי דיבורים ח"א ס"ע 230 (במפורט ללה"ק חלק א"ב עמ' 154).

תקציר: בחסות החשכה מרוקנים הילדים את הפך מפגזי האבנים השחרות. ומה במקום? מונבז הבריק רעיון: השקיות השחרות מלאות הפרות ממחסן האכל הרומאי...

מלאכים עולים ויורדים

'מנה' אחת אחרונה!

מונבז בלע את רקו. אם יתעורר עכשו מי מהרומאים, הוא, מונבז, יחשף מיד, תלוי ועומד באמצע הסלם...

גדעון מהר בכל כוחו פנימה אל האהל, העמים על שכמו מן השקיות, ונחפו החוצה, כשהפעם, דוקא הפעם, לא נזהר דיו בגדל חפזונו, ובלי לשים לב דרך על אצבע ידו של השומר הישן...

גדעון אף לא הרגיש בכך, והתקדם הלאה בששון...

המבצע הגאוני צמד עתה לקראת סיומו המצלח.

השקיות השחרות הונחו, ומונבז וגדעון טפסו אף הם בפעם האחרונה, פנימה אל תוך הפך, כדי לסדר את השקיות במפלס שורה. היתה שם כמות עצומה של אכל. כשסיימו לסדר והתרוממו לישר את גבם, הציצו השניים זה בזה, ונהרה נחה על פניהם. "הודו לה", מלמל גדעון באשר. "סיימנו. הבה נזדרז לרדת!", אמר, והשניים פנו לאחוריהם, אל הסלם, כשנפתח חשו שהם מתאבנים על מקומם, מרב בהלה...

על ראש הסלם, נשען על הפך הגדולה, צמד השומר, גיוס הרשע, והביט בהם בעינים רעות, ועל שפתיו חיוך נצחון...

"ובכן, סופכם הגיע מקדם משפציתי", גחך. "התעדיפו שאקח את הסלם ואשאירכם כאן לעוף בעוד שעה בחזרה הביתה עם כל הפגזים?". הוא לא הבחין שהתחמשת החלפה. "או שמא תרצו שאאשר לכם לרדת ולעמוד למשפט לפני אספסינוס?".

גדעון שקל לרגע את הרעיון להסתער ולדחף את ה'אורח' עם הסלם כלפי מטה, אל מותו, אבל השומר החזיק חזק בכף. חזק מאוד.

גדעון הביט אל מונבז. גם בשעה מקדמת זו של לפנות בקר אפשר היה להבחין בקלות בין תכלת ללבן פניו של מונבז. הוא שב והביט אל הרומאי הרשע, ואז נפל מבטו על קנקן היין האחוז בידו השנית...

המשך יבוא

דבר התורה שלי כוח של אמה

איך נקבע מיהו יהודי? כמובן, על-פי האם. ואיך קובעים מי כוהן או לוי? - על-פי האב.

אף שימו לב לדבר מענין: שלוש פעמים בתורה נאמר על אישים מסוימים היחוס לאמהות דוקא: על משה ואהרן נכתב שאמם היתה יוכבד בת לוי. על בני אהרן נאמר שאהרן לקח לאשה את אלישבע בת-עמינדב, והיא ילדה לו את בניו. וגם על פינחס נאמר בפרשתנו שאלעזר אביו, בן אהרן הכוהן, לקח לו אשה מבנות פוטאל.

השאלה הגדולה היא על פינחס. אפשר להבין מדוע התורה כתבה מי היו האמהות של משה ואהרן ושל בני אהרן, פי שתייה היו בעלות יחוס מכבד - יוכבד היתה בת לוי ואלישבע בת עמינדב. אבל פינחס, שאמו היתה מבנות פוטאל, זה יתרו, שנקרא כך על שם שפטם עגלים לעבודה זרה - מדוע חשוב לתורה לספר לנו מי היתה אמו?

אלא כזה התורה מלמדת אותנו כמה דברים חשובים. ראשית, החשיבות הגדולה של תפקיד נשי ישראל, שמהן יוצאים בנים כמו משה, אהרן ופינחס.

ומהזכרת אמו של פינחס אנחנו לומדים שאי-אפשר לוותר על שום יהודי. אפילו מי שמצוי בשפל המדרגה, והוא מפטם עגלים לעבודה זרה, אפשר לקרב אותו לקדוש-ברוך הוא, עד שבתו מוליכה צדיק כמו פינחס.

על אהרן הכוהן נאמר "אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". הבטוי 'בריות' מבטא מצב ירוד של בני-אדם, עד שכל המעלה שלהם היא בהיותם ברואים של הקדוש-ברוך הוא, היינו שאין להם מעלה אחרת להתכבד בה. וגם אותם צריך לאהב ולקרבם לתורה.

(על-פי תורת מנחם, כרך טג, עמ' 43)

לא נותר עוד זמן רב. עוד מעט יקום המכנה הרומאי על רגליו. הם אזורו את שארית כוחותיהם ושבו אל האהל הענק בריצה, מעמיסים על כתפיהם מפל טוב, וכל זאת בשיא הזריזות ובשיא המהירות. אבוי יהיה להם אם תתקל רגלם, חלילה, בגופו של השומר הישן והוא יתעורר...

הם חלקו את התפקידים. מונבז צמד בחצי גבהו של הסלם, לופת בידו האחת את הסלם לכלי פול, ובידו השנית, קלט את שקיות האכל שהשליך אליו גדעון זו אחר זו, ושבו וזרק אותן כלפי מעלה, מדיק לקלע אותן אל תוך הפך הרחבה!

הפס הכחל בקצה השמים התרחב והלה בקצב מהיר, בקצב דפיקות לבם של שני הגבורים. "זהו!", קרא גדעון בלחש אל מונבז, "אני רץ להביא עוד

מה רבו מעשיה'ה

הנמיה האמיה

מולי רצה לבנות בחדר לול לגדול תרנגולות. הוא השיג רשת וקרשים, אבל אבא אמר שחייבים לצקת בסיס בטון סביב הלול. "למה?", שאל מולי, "התרנגולות לא יוכלו להזיז את הקרשים". "זה נגד הנמיות", השיב אבא.

מרחוק הנמיה יכולה להראות כמו חתול, אבל היא בעלי-חיים הרבה יותר חזק ותוקפני. קשה להבחין בה, כי היא מתרחקת מבני-אדם ונוטה להסתתר.

יש לה גוף מאריך, זנב ארוך וסבוכה, פנים ארוכות, אזניים קטנות ורגלים קצרות. כפות רגליה מתאמות גם לחפירה, והיא יכולה בקלות לחפר מחלה תחת גדר של לול תרנגולות, לחדר פנימה ולחולל חירבן.

אבל הנמיה גם מביאה תועלת לבני-האדם בהיותה טורפת נחשים. היא אינה חוששת מלתקף גם נחשים ארסיים, כמו צפעים. קרב בין נמיה לבין נחש הוא מרתק במיוחד. הנחש מנסה להפיש אותה, אבל היא זריזה וממנו וחומקת מפניו שוב ושוב, עד שהיא מנחיתה עליו את המהלומה המכריעה.

הנמיה נזונה בעיקר מבצלי-חיים - מכרסמים, עופות, דגים, חרקים, וגם מפרות וירקות. יש בעולם כשלושים סוגים של נמיות. בארץ אפשר לראות את הנמיה המצויה, שמשקלה מגיע לארבעה קילוגרם וארכה לששים סנטימטרים.

הנמיות נקיות מאוד, ומקפידות שהפרוה שלהן תהיה נקיה מטפילים. הן קלות רגלים, ומסגלות לרוץ במהירות של שלושים קילומטרים לשעה. יש להן שנים חדות ואינסטינקטים חזקים, והן משמיעות שריקות, גרגורים וקריאות שונות, כדי לתקשר זו עם זו.

בדרך כלל הנמיה תמנע מלתקף בני-אדם, אבל לא כדאי להתחיל אתה, אם לא רוצים לחטף נשיכה או שריטה.

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומר לחיבים טובות

13

תקציר: מצבו הרפואי של הסוחר שמעון והמסיד את כל הונתו, הדרדר וספן את חייו. רגשות חרטה עומקים פלאו את לבו. לעצמית זה, לסוחרים החסידים אין שום רגשות בעט או רצון לנקמה

הפסח: בואו

הלכתם לבקר קרובי משפחה שאינם שומרי מצוות. המארחים קנו לכבודכם כוסות חדשות. אבל אמא בקשה כוסות חד-פעמיות. למה? כי אסור לאכל או לשתות מכלי מתכת או זכוכית שיצרו לאי-הודים בלי טבילה תחלה.

הלכה בשבוע

יש במקהלה ארבעים לווים, מכל גוני הקשת של עם ישראל. מכון המקדש ארגן כמה הופעות גדולות שלנו, עם מקהלת נגנים ענקית, בהשקעה מיוחדת ממש.

מבחנים. כל לוי שמבקש להתקבל למקהלה עובר מבחן קצר, הבודק אם הוא יכול לעמוד ולשרת בעבודת השירה. מי שאין לו יכולת שירה בסיסית, יוכל לשרת בבית המקדש בשמירה על השערים ובתפקידים אחרים של הלוויים. לא צריך להיות זמר גדול, אבל מי שאינו מסוגל לשיר, אינו יכול להתקבל למקהלה שתפקידה לשיר לפני השם.

החזון. יש לי חלום שיהיו לנו עשרים וארבעה משמרות של לווים, ובכל משמר שישים לווים. אין לי ספק שברגע שכל לוי בעם ישראל ייחשף לעוצמה, הוא יבקש להצטרף. התגובות האוהדות של הלוויים שהצטרפו ממחישות את הצלחת המיזם.

מעשה בפועל. הביטו על גדולי הדורות, החפץ חיים, הרבי מליובאוויטש ועוד, שאמרו שלצד כל התפילות על הגאולה מוכרחים לעשות מעשה, ללמוד ולהתכונן, וודאי שעלידי ההתעוררות מצידנו נזכה תיכף ומייד לבניין בית המקדש השלישי.

קריאה ללוויים. אני פונה באמצעות 'שיחת השבוע' אל הלוויים – קומו ושירו לקב"ה. מה נאמר ביום הגאולה אם לא נתכונן? מאז יצאתי עם המיזם הזה, אני מרגיש את יד ה' בכל צעד ושעל. אני רואה במוחש עד כמה השירה מאחדת אנשים, ובפרט בזמן הזה, של פילוגים ומלחמות בעם ישראל. אין לי ספק שההכנה של הלוויים תזרוז את בוא הגאולה ותאחד את כלל העם.

"אני פונה אל הלוויים – קומו ושירו לקב"ה"

שמעתם את שירת הלוויים?

פתאום קם אדם, המתקרב לגיל 70, אחרי קריירת גזברות בעיריית רחובות, ומחליט לשנות תודעה ולקדם מיזם מיוחד של שירת הלוויים

"באים לווים מכל קצות הארץ ממש".
רחנטל

בהחלט יכולים.

כוננות. היו ששאלו אותי מדוע אנחנו מקדימים את המאוחר. הלא כשתבוא הגאולה, כל הלוויים ילמדו את תפקידם וישירו לפני השם. ואני עונה: האם את הסוכה אנחנו בונים בדקה האחרונה לפני החג או מבעוד מועד? עלינו להאמין שבכל רגע הגאולה תבוא, ואנחנו, הלוויים, צריכים להתכונן לתפקידנו הקדוש.

פיתוח קול. פעמיים בחודש אנחנו נפגשים במקומות שונים בארץ. באים לווים מכל קצוות הארץ ממש, מקריית ארבע ועד צפת. אנחנו לומדים פיתוח קול, ועושים חזרות על שירי ההלל, 'שיר של יום' ושאר שירי הלוויים. על כל קטע בהלל יש לנו שיר, וכך אנחנו נערכים לשיר לפני הקב"ה. את השירה מלווים כלי נגינה אותנטיים ולא חשמליים.

הופעות. אנחנו מאמינים באמונה שלמה שהתעוררות מלמטה תביא התעוררות מלמעלה. ותזרוז את ביאת המשיח. כמה פעמים בשנה אנחנו מופיעים, כלל חברי מקהלת הלוויים, במקומות שהם על טהרת הקודש.

תעודת זהות. ר' מנחם רוזנטל, בן 68, תושב רחובות. משמש סגן גזבר בעירייה. בשנה וחצי האחרונות הוא מפעיל מיזם ייחודי, במסגרת 'מכון המקדש', שמקדם את תודעת שירת הלוויים.

שירו לו. לפני כחמש שנים החברה לפיתוח הרובע היהודי הזמינה את הלוויים לשיר במדרגות חולדה. כמה מאות לווים נענו ובאו. זכיתי להיות אחד מהם. זה היה מעמד מרשים ומרגש, ובעיצומו, ר' איציק וייס, כיום המנהל המוזיקלי שלנו, הכריז: 'רבותיי הלוויים, בואו נארגן את משמר הלוויים לא רק כאירוע חד-פעמי, אלא כדבר מתמשך'.

חיבוק מהרב. הקריאה הזאת לא עזבה אותי. ואז נכנסה הקורונה לחיינו. ניצלתי את הזמן להרמת הכפפה. פניתי אל ר' איציק, ויחד ניסינו להניע תהליך שיעזור ללוויים להתכונן למילוי תפקידם כמשוררים בבית המקדש. כשבאתי לרב ישראל אריאל, ממכון המקדש, חיבק אותי ואמר: 'קום ועשה'. מאז המכון מעניק למיזם הזה משאבים נכבדים.

שירה בלי דוכן. כיום אנחנו בגלות, אבל בציפייה עמוקה לגאולה שתבוא בעזרת השם בקרוב ממש. חשבנו שעלידי התארגנות הלוויים לשירה ולזמרה נוכל להתכונן כראוי לקראת בניין בית המקדש. אין לנו הדוכן לעמוד עליו, אבל להכין את עצמנו אנחנו

הצטרפו למאות משפחות שחוסכות בעלויות הביטוחים כל חודש עם גפן בסד

עליית מחירים רוחבית במשק

בטוח משכנתא 60% | דמי ניהול בפנסיה 75% | קולטביט בריאות 50%

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד

**כשהכל עולה
אנחנו מורידים**

רוצים לשמוע עוד צרו קשר:
077.444.7777

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא basad.co.il